

Isten helyreállítási terve

Isten helyreállítási terve

Az apostol Péter a „helyreállítás” kifejezést használja a Krisztus második eljövételét követő eseményekről szóló próféciájában, ami arra utal, hogy egy újjáépítési időszak következik be. (Apostolok Cselekedetei 3:19–21) Ez a terv nem egy új paradicsom létrehozását, hanem az elveszett paradicsom helyreállítását célozza. Jézus a Lukács 19:10-ben azt mondja nekünk, hogy az Ember Fia azért jött, hogy megkeresse és megmentse az elveszettet. Ezen isteni terv megvalósításához mind Jézus első, mind második eljövételére szükség van. Első eljövetelkor feláldozta magát váltságul, vagyis megfizette a megfelelő árat, hogy az Édenben az emberiségre kiszabott halálos ítéletet hatályon kívül lehessen helyezni. Másodszor azért jön el, hogy életre keltsen azokat, akik Ádám vétke miatt elvesztették az életüket.

Ha el tudjuk képzelni azt a tökéletességet és boldogságot, amelyben első szüleink élvezkedtek, mielőtt megszegték az isteni törvényt, akkor legalább részben megérthetjük azokat a forradalmi változásokat, amelyek a világban bekövetkeznek majd, amikor a visszatért Krisztus visszaállítja az elveszett paradicsomot annak minden áldásával együtt. Az Édenkert csupán egy kis ízelítő volt abból, milyen lesz az egész föld, amikor Isten helyreállítási terve befejeződik.

Isten kegyelme visszatér

Az apostol azt mondja, hogy a megújulás ideje az „Úr jelenlétéből” fog eljönni. Ezt a kifejezést olyan görög szavakból fordították, amelyek jelentése: „az Úr arcából”. Ez a tipikusan keleti kifejezés arra a gondolatra utal, hogy Isten kegyelme megnyilvánul az emberiség felé. Az apostol által felvázolt teljes gondolat tehát az, hogy Krisztus második eljövetele Isten visszatérő kegyelmének megnyilvánulása az emberiség felé, amely egy olyan korszakot vezet be, amelynek során Isten kegyelmét az emberi fajra ragyogtatja, és megáldja őket azzal, hogy visszaállítja őket elvesztett édeni otthonukba.

Az apostol kijelenti, hogy Isten minden szent prófétája megjövendölte a helyreállítás eljövételét. Dávid egyike volt azoknak a prófétáknak, akik sokat szóltak erről a témáról. A 30. Zsoltár 5. versében Isten visszatérő kegyelmének gondolatával összefüggésben említi ezt. Azt mondja: „Mert haragja csak egy pillanatig tart; kegyelmében van az élet; a sírás egy éjszakán át tarthat, de reggelre öröm jön.”” Isten haragja az emberi teremtményei ellen akkor kezdődött, amikor első szüleink megszegték a törvényét. Ennek következtében halálra ítélték őket, és kiűzték őket tökéletes édeni otthonukból. Mivel gyermekeik születésükkor még nem voltak tökéletesek, a halálbüntetés rájuk és az egész emberi fajra átszállt. Az egész világ a bánat és a halál éjszakáján megy keresztül.

Bár Isten haragjának ez a megnyilvánulása már hatezer éve tart, Isten kegyelmének és áldásainak

örökkévalóságához képest ez csupán egy pillanatnak számít, és minden egyes ember számára nem hosszabb, mint az a néhány rövid év, amely a bölcsőtől a sírig tart.

Isten haragjának ez az éjszakája nem fog vég nélkül folytatódni. Isten az emberiség felé fordítja arcát. Kegyelmét először azzal mutatta meg, hogy elküldte Fiát az emberiség Megváltójának, és ezt tovább bizonyítja azzal, hogy másodszor is elküldi őt, hogy helyreállítsa azt a nemzedéket, amelyet megváltott. Dávid hozzáteszi: „Kegyelmében van az élet”, ami azt jelenti, hogy amikor Isten ismét mosolyog az emberiségre, a betegségnek és a halálnak vége lesz. Ez azt jelenti, hogy a bűn, a bánat és a halál hosszú éjszakája az öröm reggelében fog véget érni.

A megváltás műve

Mint már említettük, a közelgő helyreállítási idők Krisztus első eljövetelekor véghezvitt megváltó munkája teszi lehetővé. Hóseás próféta erre utal, amikor az Úr szószólójaként így szól: „Váltságul őket kiváltom a sír hatalmából; megváltom őket a haláltól; ó, halál, én leszek a csapásod; ó, sír, én leszek a pusztulásod; a bűnbánat el lesz rejtve szemeim elől.” Hóseás 13:14

Figyeljük meg, hogy Isten prófétája az imént idézett szövegben hogyan kapcsolja össze a váltságul való halál megsemmisítését. Az Újszövetség ezt a gondolatot azzal magyarázza, hogy rámutat: Jézust, Isten Fiát, a Mennyei Atya azért küldte a világra, hogy ő legyen ez a váltságul való áldozat. Azért jött, hogy

meghaljon: „az igaz az igaztalanokért”. (1 Péter 3:18). Pál elmagyarázza, hogy mindez Isten akaratának megfelelően történt, összefüggésben azzal a céljával, hogy megmentse az emberiséget a haláltól. Hiszen – mondja az apostol – „egy Isten van, és egy közbenjáró Isten és az emberek között, az ember Krisztus Jézus, aki magát adta váltságul mindenkiért, hogy erről a megfelelő időben tanúskodjanak.” 1 Timóteus 2:5,6

Krisztus megváltó munkájának áldásai csak a tudás és a hit feltételével állnak az egyén rendelkezésére, ezért az apostol biztosít bennünket arról, hogy ezt a tudást „megfelelő időben” mindenkinek „bizonyítani fogják”. Az a megfelelő idő, amikor a világnak bizonyítják Krisztus megváltásának ismeretét, a Mester második eljövételét követő messiási korszak lesz.

Isten minden prófétája

Péter azt mondja nekünk, hogy a közelgő helyreállítási időkkel kapcsolatos tényeket a világ kezdete óta Isten minden szent prófétája száján keresztül tanúsították. Az Ószövetségi szentírások vizsgálata megmutatja, hogy ez igaz. Ézsaiás is egyike volt ezeknek a szent prófétáknak, és rengeteg információt ad a helyreállításról. Prófeciájának 35. fejezetében arról beszél, hogy megnyílnak a vakok szemei, megnyílnak a süketek fülei, megszólal a néma nyelv, és hogy a szánta ember úgy fog ugrálni, mint a szarvas.

Ézsaiás egy „főútról” is beszél, amelyet megnyitnak az emberek számára, egy útról, amely a szentséghez, vagyis a tökéletességhez vezet. Elmondja nekünk, hogy ellentétben az evangéliumi korszak élethez

vezető keskeny útjával, ezen a főúton minden nagyon egyértelmű lesz – annyira egyértelmű, hogy a hétköznapi utazónak, még ha tanulatlan is, nem kell majd tévednie. Ez összhangban áll az az időre vonatkozó egyéb prófétai kijelentésekkel, amelyek arról tájékoztatnak minket, hogy akkor az Úr ismerete betölti a földet, ahogy a vizek borítják a tengert. Ézsaiás 11:9; Habakuk 2:14

Ézsaiás azt is biztosítja számunkra, hogy ezen az úton nem lesz oroslán. Péter a jelen korról azt mondja nekünk, hogy „az ördög, mint ordító oroslán, körbejár, keresve, kit emészthetne fel.” (1 Péter 5:8). János apostol szerint a Sátánt a közelgő helyreállítási idők legelején meg fogják kötni. (Jelenések könyve 20:1,2). Így a próféta teljesen igaza volt, amikor azt mondta, hogy egyetlen oroslán sem fog felmenni arra az útra, amely visszavezet az élethez és a paradicsomhoz.

Ézsaiás így folytatja a szentség útjának leírását: „Nem lesz ott oroslán, sem más veszélyes vadállat nem lép fel rá; ezek nem lesznek ott.” A Biblia számos különböző vadállatról beszél, amelyek az idők folyamán nyomorították és kínozták az embereket. Ezek közül néhányra Dániel és a Jelenések könyve is utal. Ezek szimbolizálják a különféle kegyetlen kormányzatokat, amelyek kizsákmányolták és elnyomták az embereket. De mielőtt a Messiási Királyság megalakulna, mindezeket a „vadállatokat” el kell pusztítani; így valóban igaz lesz, hogy „nem lesz ott vadállat.” Ézsaiás 35:9

Végül a próféta azt mondja nekünk, hogy ezen az úton „az Úr megváltottjai visszatérnek, és énekekkel és örök örömmel a fejükön érkeznek Sionba: örömet és vidámságot nyernek, a bánat és a sóhaj pedig elmenekül.” Valóban, ez volt Isten célja az emberiség váltságul való megváltásával: nevezetesen, hogy visszatérhessenek a halálból, és ismét részesülhessenek az élet örömében. Ez az öröm messze felülmúlja majd korábbi, tapasztalataikat, mert megismerik Istent, és ha tovább élnek, részesülnek az Ő kegyében és az Ő áldásában, amely gazdaggá tesz. Ézsaiás 35:1; Példabeszédek könyve 10:22

A próféciák szempontjából nézve a helyreállítás magában foglalja a feltámadást is. Vannak olyan Biblia-kutatók, akik hajlandók elismerni, hogy Krisztus második eljövetele az akkor élő nemzedék egy bizonyos körű megtérését fogja eredményezni. Ugyanakkor megpróbálják a helyreállítás hatókörét erre az úgynevezett megtérésre korlátozni, nem veszik észre, hogy ha a föld minden családját meg kell áldani, és ha eljönnek a „minden dolog helyreállításának idejei”, az azt jelenti, hogy a meghaltaknak éppúgy, mint az élőknek, lehetőséget kapnak arra, hogy megáldassanak. Így tehát a próféciák szempontjából nézve a helyreállítás magában foglalja a feltámadást is.

Jób is Isten szent prófétái közé tartozott, és kifejezte a feltámadás reményét, mondván: „Ha az ember meghal, vajon újra élni fog-e? Az én kijelölt időm minden napján várni fogok, míg eljön a változásom. Hívni fogsz, és én válaszolok neked: vágyakozni fogsz

kezed munkája után.” (Jób 14:14,15). Így Jób kifejezte azt a hitet, hogy hallani fogja az Úr hangját, amely a sírból hívja elő. Jézus egyetért ezzel, és kiterjedtebbé teszi azt azzal, hogy így szól: „Ne csodálkozzatok ezen, mert eljön az óra, amikor mindazok, akik a sírokban vannak, meghallják az Ő (az Emberfiának) hangját, és előjönnek.” János 5:28,29

A szodomaiai helyreállítása

Ezékiel is Isten szent prófétái közé tartozott, és ő is hangsúlyozza azt a tényt, hogy még az olyan gonosz emberek is, mint a szodomaiak, visszatérnek a sírból a helyreállítás idején. Miközben a zsidókat hűtlenségük miatt feddte meg, ugyanakkor emlékeztette őket a feltámadás reményére, Ezékiel így szól: „Amikor nővéreitek, Sodoma és leányai visszatérnek korábbi állapotukba, akkor ti és leányaitok is visszatértek korábbi állapototokba.” Ezékiel 16:55

Ez természetesen nem jelenti a gonoszok egyetemes üdvösségét, függetlenül attól, hogy engedelmeskedtek-e az isteni törvénynek, de azt jelenti, hogy mindenki számára lehetőség nyílik az üdvösségre. Jézus a szodomaiakról azt mondta, hogy az ítélet napján számukra elviselhetőbb lesz a sors, mint bizonyos zsidó városok lakói számára. (Máté 10:15; 11:24). Az örök élet lehetőségét – az engedelmesség feltételével – a helyreállítás idején mindenki számára felajánlják, és láthatjuk, hogy ez a szodomaiak számára kedvezőbb lesz, mint sok másnak.

A zsidó nemzetet az Úr nagy mértékben megáldotta, és bűnük nagyobb megvilágosodás ellen irányult, mint a szodomaiaké. Ezért nagyobb mértékű alázatosságra lesz szükségük ahhoz, hogy ismét összhangba kerüljenek az Úr törvényével. Jézus azt mondta, hogy ha a Kapernaumban végzett hatalmas cselekedeteket Szodomában hajtották volna végre, a szodomaiak bűnbánatot tettek volna. (Máté 11:21–23). Számos nagy csoda fog történni Sodomában. Felébrednek majd a halál álmából, és a legkedvezőbb körülmények között lehetőséget kapnak arra, hogy bűnbánatot tegyenek és éljenek, és kétségtelenül többségük bűnbánatot fog tenni, és örömmel lép majd az örök élet felé vezető útra.

A gyermekek feltámadása

Jeremiás az Úr szent prófétája volt, és sokat mond a helyreállításról. Prófécijának 31. fejezetében találunk egy ígéretet a gyermekek feltámadásáról. Ez az ígéret azokhoz a gyermekekhez kapcsolódik, akiket Heródes mérszárolt le Jézus születésekor, de mindazonáltal azt mutatja, hogy Isten szándéka az, hogy mindazokat, akik gyermekként haltak meg, visszaadja az életbe. Milyen csodálatos lesz az anyák számára, amikor gyermekeiket visszakapják, és megkapják azt a kiváltságot, hogy úgy nevelhessék őket, mintha meg sem haltak volna. A próféta így szól:

„Így szól az Úr: Hang hallatszik Rámában, siránkozás és nagy sírás; Ráhel sír gyermekeiért, és nem hagyja magát vigasztalni, mert nincsenek többé. Így szól az Úr: Tartsd vissza sírásodat, és ne hullass több

könnyet, mert munkád meg lesz jutalmazva – mondja az Úr. Visszatérnek az ellenség földjéről. Így hát van remény az utódjaid számára – mondja az Úr. Gyermekeid visszatérnek saját földjükre.” Jeremiás 31:15–17

Dániel próféta is megjövendölte a helyreállítás eljövetelét, jelezve, hogy az a nagy nyomorúság idejét követi, amellyel a jelen korszak most véget ér. Azt mondja, hogy „a föld porában alvó sokaság felébred.” (Dániel 12:2). Amikor Isten halálos ítéletet mondott ki első szüleinkre, így szólt: „Mert porból lettél, és porrá leszel.” (Mózes 3:19). Ez az Ádámra kiszabott halálos ítélet hatályon kívül helyezését és az alvók életre való visszaállítását jelenti. Milyen gyönyörű módja ez a helyreállítás áldott munkájának illusztrálására!

Ámosz Isten egy másik szent prófétája volt, és az Úr nevében így szól: „Azon a napon felállítom Dávid leomlott sátorát, és betömöm annak repedéseit; felépítem romjait, és úgy építem fel, mint a régi időkben.” (Ámosz 9:11). Dávid sátra az a sátor, amelyet azért épített, hogy otthont adjon a Szövetség Ládájának, amikor azt Izráelnek visszaadták ellenségeik kezéből. A Szövetség Ládája Isten jelenlétének és kegyelmének gyönyörű szimbóluma volt. Egy időre elvették az izraelitáktól, és amikor visszaadták nekik, az azt jelentette, hogy Isten kegyelme ismét azon a nemzeten van, és ez nagy öröme okot adó időt jelezte.

Dávid sátorának újjáépítése tehát annak a jelképe, hogy Isten kegyelme ismét visszaadatik Izráelnek, miután hosszú ideig visszavonták tőlük. Pontosan ez

fog történni Izráel és az egész világ javára a „visszaállítás idején”. Ezt a próféciaát az Apostolok Cselekedetei 15. fejezete idézi, és kiderül belőle, hogy beteljesülése Krisztus második eljövetelekor fog bekövetkezni, és hogy akkor a pogányok éppúgy, mint a zsidók, áldásban részesülnek majd. Idézzük:

„Jakab így szólt: Testvéreim, hallgassatok rám! Simon elmesélte nekünk, hogyan avatkozott be Isten először, hogy a pogányok közül kiválasszon egy népet a nevére. A próféták szavai ezzel egyeznek, amint meg van írva: »Ezek után visszatérek, és újjáépítem Dávid ledőlt sátrát. Romjait újjáépítem, és helyreállítom, hogy az emberiség többi része is keresse az Urat, mégpedig mindazok a pogányok, akik az én nevemet viselik – mondja az Úr.«” Apostolok Cselekedetei 15:13–17

Itt azt látjuk, hogy Isten célja Jézus első és második eljövetele között nem a világ megtérítése volt, hanem csupán az, hogy a pogányok közül kiválasszon egy kis csoportot, amely a jövőbeli királysági munkában társulhat a Mesterrel – hogy kiválasszon egy „népet az Ő nevére”. Ismét előtérbe kerül Isten szeretetből fakadó tervének dicsőséges célja, amikor azt olvassuk, hogy miután ezt a „népet az Ő nevéért” kiválasztották a pogányok közül, Isten kegyelme visszatér a zsidókhoz. Ekkor pedig minden pogánynak lehetősége lesz arra, hogy az Urat keresse.

Megváltók a Sion-hegyen

Obádiás az Úr szent prófétái közé tartozott, és prófécijának legutolsó versében ezt mondja: „Megváltók jönnek fel a Sion hegyére, hogy

ítélkezzenek Ézsau hegyén; és az Úré lesz a királyság.” Általában csak egy Megváltóra gondolunk, és valóban, Jézus a világ Megváltója. Jézus kiontott vére nélkül senkinek sem lehetne üdvössége. Mindazonáltal az Ő nyomdokaiba lépő követőit meghívják arra, hogy részt vegyenek vele abban a munkában, amely az üdvösséget hozza el a világnak. Vele együtt szenvednek és halnak meg azért, hogy vele együtt élhessenek és uralkodhassanak az Ő királyságában, és az Ő uralkodásának célja a világ megmentése a haláltól.

Jelenések könyve 14:1–4-ben kiderül, kik ezek a Sion hegyén álló Megváltók. János így ír: „Akkor néztem, és íme, ott állt előttem a Bárány a Sion hegyén, és vele együtt 144 000, akiknek homlokára az Ő neve és Atyja neve volt írva.” Most már láthatjuk, mit értett Jakab a pogányok közül összegyűjtött nép alatt – egy nép Isten nevéért. Kezdetben ez a dicsőséges lehetőség a zsidókra korlátozódott, de nemzetként elutasították, és az Úr a pogányokhoz fordult, hogy kiegészítse a meghatározott számú megváltót, akiknek Jézussal együtt a szimbolikus Sion-hegyen kellett lenniük. Mindannyiuknak az Atya nevét kell viselniük, mivel mindannyian bevesznek az isteni családba, és így Isten uralkodó házává válnak az új királyságban.

Azok a Jézus-követők, akiket a királyság idején a Sion-hegyen vele együtt megváltókként ábrázolnak, nem azért azok, mert magukat váltságul adták. Valójában nem is szükséges, hogy ezt tegyék. Azonban azért, mert hűségesen követték Jézust az áldozati halálba, részesülnek vele együtt az általa végzett váltságmű

révén megígért áldások kiosztásában. Amikor – amint azt a próféta is mutatja – a Megváltók a Sion-hegyen állnak, eljön az az idő, amikor „az Úré lesz a királyság”. Az lesz a helyreállítás ideje.

Az utolsó napok áldásai

Mika szintén a szent próféták közé tartozott, és sokat szól a helyreállításról. A 4. fejezet 1–4. versében ezt olvashatjuk: „De az utolsó napokban meg fog történni, hogy az Úr házának hegye a hegyek csúcsán fog felépülni, és a dombok fölé emelkedik; és a népek oda fognak özönlenni. És sok nemzet eljön, és így szól: Gyertek, menjünk fel az Úr hegyére, Jákób Istenének házába; és ő megtanít minket az ő útjaira, és mi az ő ösvényein járunk; mert a törvény Sionból fog kijönni, és az Úr szava Jeruzsálemből. És ő ítél majd sok nép között, és megfedd távoli, erős nemzeteket; és kardjaikat ekékké, lándzsáikat metszőkéseké alakítja: nem emel majd kardot nemzet nemzet ellen, és többé nem tanulnak háborút. Hanem mindegyikük a szőlője és a fügefája alatt ül majd; és senki sem ijeszt rájuk: mert a Seregek Urának szája mondta ezt.”

A Dániel 2:35–44-re hivatkozva láthatóvá válik, hogy az „Úr hegye” az Úr királysága. Figyeljük meg, milyen gyakorlatiasak azok a helyreállítási áldások, amelyeket a világ kap majd abban a királysági időszakban. A kép az „utolsó napokkal” kezdődik, azzal az időszakkal, amelynek során a régi, sátáni rendet egy nagy nyomorúságos időszak fogja félreállítani. Az emberek a nyomorúságukban az Úrhoz fordulnak majd segítségért és útmutatásért,

hogy mit tegyenek – hogyan szabaduljanak ki abból a romlásból, amelyet az emberiség önzése és ostobasága idézett elő.

Elismerve az új királyságot, megtanulják az Úr útjait, amelyek a háború útjai helyett a béke útjai lesznek. A gazdasági biztonság is az új, messiási királyság egyik jellemzője lesz. Mindenki „szőlője alatt fog lakni, és fügefája alatt”. Természetesen ezt nem szabad szó szerint értenünk, hiszen csupán a biztonság és a boldogság képe, amelyben senki sem fog félni. Az a gondolat, hogy a helyreállítás idején mindenki bőséges ellátásban részesül majd. Ez az ellátás állandó lesz, és addig tart, amíg az egyén továbbra is engedelmeskedik Isten törvényeinek.

Egyetemes vallás

Habakuk az Úr szent prófétája volt, és ő is beszámol arról a helyreállítás napjáról, mondván: „A föld megtelik Isten dicsőségének ismeretével, ahogy a vizek borítják a tengert.” (Habakuk 2:14). Zefánia, egy másik szent próféta is beszámol arról az Isten által adott megvilágosodásról, amely akkoriban eléri az embereket. Idézzük: „Mert akkor tiszta nyelvet adok a népnek, hogy mindnyájan az Úr nevét hívják segítségül, és egy szívvel szolgálják őt.” Zefánia 3:9

Sátán elvakító hatásait eloszlatja majd Isten dicsőségének ismeretéből fakadó fény. A tiszta nyelv – a tanítás –, amelyet akkor az embereknek adnak, a próféta szavai szerint oda fog vezetni, hogy az egész emberiség az Úr nevét hívja segítségül, és egy szívvel

szolgálja őt. Így fog helyreállni az Istenről való igazi ismeret a helyreállítás idején.

Zakariás próféta, aki szintén az Úr nevében beszélt arról az örömteli helyreállítási napról, részletesen elmagyarázza, hogyan fogják a királyság korszakának megvilágosító hatásai befolyásolni az embereket. Azt mondja: „Azon a napon a fényforrások már nem fognak ragyogni, mégis folyamatos nappal lesz! Csak az Úr tudja, hogyan lehetséges ez. Nem lesz szokásos nappal és éjszaka, mert este is még világos lesz.” Zakariás 14:6,7

Az itt kifejtett gondolat a fokozatos megvilágosodásról szól. Könnyű belátni, hogyan fog ez megvalósulni. A Messiási királyság először az élő nemzedékek körében fog megalakulni. Ha felmérjük a Föld méretét és a rajta élő emberek számtalan tömegét, megérthetjük, miért telik el egy kis idő, mire mindenki tudomást szerez az új királyságról. Időbe telik az is, amíg az emberek megszabadulnak Istennel kapcsolatos babonás elképzeléseiktől, hogy valóban megismerhessék Őt.

Aztán ott lesznek azok a milliárdok, akik meghaltak, és akiknek – amikor feltámadnak a halálból – meg kell tanítani őket Isten igazi ismeretére. A sírban semmit sem tanultak. Ezért amikor előkerülnek a sírból, meg kell tanulniuk az igazi Istent, hogy lehetőségük legyen betartani törvényeit. Így az emberek megvilágosításának munkája az ország egész ezeréves „napja” alatt folytatódni fog.

Ebben az időszakban részben világos, részben sötét lesz. Vagyis ez egy olyan idő lesz, amikor az emberek vakságát és babonáit fokozatosan eltávolítják. Amíg a munka be nem fejeződik, még mindig lesz némi szimbolikus sötétség a világon, de este, vagyis annak a dicsőséges napnak a végén, teljes világosság lesz. Addigra a „jóság Napja” – amint azt Malakiás próféta megjövendölte – megvilágosító és gyógyító hatása eloszlatja a sötétség minden ködét, és Isten dicsőségének ismerete betölti majd a földet. Malakiás 4:2

Kézzelfogható áldások

Krisztus második eljövételének eredménye dicsőséges lesz. Az ő királyságának igazgatása révén kiosztandó áldások nagyon gyakorlati jellegűek lesznek. Az összes szent próféta tanúsága szerint, akik megjövendölték a helyreállítás idejét, ezek az áldások a következők lesznek:

A valódi Istenről és tervéről szóló felvilágosítás, amely véget vet mindazon számtalan babonás hiedelemnek, amelyek az Éden kora óta gyötrik a zavarodott világot

Mindenféle betegségtől való megszabadulás

Szabadulás az Ádámtól származó haláltól

Nincs több háború

Gazdasági biztonság mindenkinek.

A Messiási Királyság ezen nagyon is gyakorlati és kielégítő áldásai nem kerülnek feltétel nélkül

kiosztásra. Péter apostol nagyon gondosan emlékeztet bennünket, amikor a „helyreállítás idejéről” beszél, hogy „meg fog történni, hogy minden lélek, aki nem hallgat arra a prófétára, elpusztul a nép közül” (Apostolok Cselekedetei 3:23). Ugyanez a gondolat kerül a figyelmünkbe a juhok és a kecskék példázatában is. A juhok által képviselteknek ezt mondják: „Gyertek, Atyám áldottai, örököljétek el a világ alapjainak lerakásától fogva számotokra elkészített királyságot.” A kecskéknak, az engedetleneknek viszont ezt mondják: „Távozzatok tőlem, átkozottak, az örök tűzbe”, vagy – ahogy az utolsó vers mutatja – „az örök büntetésbe”. Ez a görög szöveg szerint az élettől való „elvágást” jelenti. Máté 25:31–46

Ahogyan a példabeszéd is mutatja, az akkori engedelmeseknek, a juhok osztályának visszaadják az eredeti uralmat. Ez az uralom a földre és a földi dolgokra terjedt ki. Így tehát ismét megjelenik a helyreállítás gondolata, a paradicsom visszaállítása, amely hatályában és hatásában világméretű. Micsoda dicsőséges remény ez a szegény, bűnbeteg és haldokló világ számára! Jelenleg gyakorlatilag lehetetlen elképzelnünk azokat a változásokat, amelyek a földön bekövetkeznek majd az isteni helyreállítási terv megvalósulása miatt.

Gondoljunk csak azokra a változásokra, amelyeket a betegségek és a halál felszámolása fog előidézni! Gondoljunk a többi változásra is, hiszen többé nem lesz háború. Képzeljük el azokat a változásokat, amelyek abból fakadnak, hogy az emberek

megtanulják megismerni, szeretni és őszintén szolgálni az igaz Istent. Gondoljunk bele, mit fog jelenteni, amikor a szeretet veszi át az önzés helyét, mint minden emberi tevékenység mozgatórugója!

Gondoljatok arra a megváltozott szemléletre, amikor az embereknek nem kell többé a halálra gondolniuk és arra készülniük. Képzeljétek el az örök örömet, amely előttük terül el, ahelyett, hogy egy rövid, nyüzsgő létezés lenne, amely legjobb esetben is csak egy kis részben áll boldogságból, a többi pedig csalódás és bánat. Isten egyik ihletett és szent prófétájának szavaival élve: gondoljunk arra az időre, amikor „Isten letöröl minden könnyet a szemükről; és nem lesz többé halál, sem bánat, sem sírás, sem fájdalom: mert mindezek örökre elmúltak.” Jelenések könyve 21:4

Lehetetlen ez? Nem, Istennek semmi ilyesmi nem lehetetlen. Talán nekünk tűnik lehetetlennek, mert még soha nem láttunk ehhez hasonlót. Maga az élet is lehetetlennek tűnik számunkra; vagyis nem értjük, mi is az élet. Ki elég bölcs ahhoz, hogy elmagyarázza nekünk a szívverés filozófiáját? Mégis Isten, a Teremtő, teremtette a szívet és a szívverést, és ugyanaz az Isten bőven képes helyreállítani a szívverést azokban a milliárdnyi emberi szívben, amelyek egykor bizonytalanul lüktettek egy kis életerővel, de végül megadták magukat a halál pusztításának, mert Isten igazságossága elrendelte, hogy egyetlen tökéletlen emberi teremtmény sem élhet tovább.

Ezt a dicsőséges helyreállítási tervet a hamarosan megalapítandó Messiási Királyságnak kell

végrehajtania. Imádkozzunk továbbra is azért a napért, ahogyan Jézus tanított nekünk: „Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.” Máté 6:10